

Arrest

nr. 180 156 van 23 december 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 25 juli 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 juni 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 november 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat O. TODTS en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Irakees staatsburger te zijn, van Arabische origine, soennitisch moslim, en afkomstig uit de wijk Adhamiya, gelegen in het district Adhamiya, Bagdad. U was eigenaar van een restaurant. Een meisje uit uw wijk, (l.) Aya, kwam samen met haar moeder regelmatig naar uw restaurant om er eten te kopen. U werd verliefd op haar. Volgens de gebruiken in uw land is het echter verboden om een meisje zomaar aan te spreken. In maart 2015 was u een moment alleen met het meisje in uw restaurant toen haar moeder nog iets ging kopen in de supermarkt. Omdat u gemerkt had dat ze ook gevoelens voor u had, gaf u haar uw telefoonnummer.

Dezelfde dag nog of de volgende dag belde ze u een eerste keer op en konden jullie over jullie gevoelens voor elkaar praten. Jullie begonnen een relatie met elkaar. Omdat jullie in het openbaar

volgens de gebruiken niet met elkaar konden praten, belden jullie in het geheim bijna dagelijks met elkaar. Ongeveer vier maanden later besloot u om met haar te huwen en bracht u uw ouders op de hoogte die hiermee akkoord gingen. Uw moeder ging volgens de tradities samen met uw tantes naar het ouderlijk huis van Aya om haar familie om haar hand te vragen. De familie weigerde dit echter, omdat ze sjiitische moslims waren en ze niet wilden dat hun dochter met een soenniet zou huwen. Uw moeder probeerde daarna nog twee keer opnieuw om hen te overtuigen om hun dochter met u te laten huwen, maar de familie bleef weigeren. Jullie hielden van elkaar en konden geen einde maken aan jullie relatie. Aya kwam niet meer naar uw restaurant, maar ze bleef wel telefonisch met u in contact zonder dat haar familie dit wist. Op 25 september 2015 belde ze u op om te zeggen dat haar ouders en broers niet thuis waren en dat u naar haar kon komen. U wilde Aya nog een keer zien en vertrok onmiddellijk naar haar huis. Daar sliepen jullie ook met elkaar. Op een bepaald moment kwam er echter een man het huis binnen. Aya hield hem aan de praat bij de keukendeur zodat u de kans kreeg om via de deur voor de gasten de tuin in te lopen. Op het moment dat u over de tuinmuur klom, werd u echter door deze persoon opgemerkt. U sprong over de muur en liep te voet verder in de wijk. Vervolgens nam u een taxi waarmee u naar uw vriend Mohamed ging in de wijk Shaab. U belde uw vader op en vertelde hem wat u gedaan had. Hij was kwaad en zei dat hij de stamhoofden zou inlichten om op die manier uw broers te kunnen beschermen tegen de wraak van de familieleden van Aya. Op 1 oktober 2015 nam u in Bagdad het vliegtuig naar Turkije. Van daaruit stak u met een bootje de zee over naar Griekenland. Vervolgens reisde u over land verder naar België waar u op 14 oktober 2015 aankwam. U diende op 16 oktober 2015 een asielaanvraag in. Na uw aankomst vernam u dat de stamhoofden u uit de stam verstoten hadden omwille van het feit dat u tegen de gebruiken in met een meisje geslapen had en op die manier schande over de stam gebracht had.

Ter staving van uw identiteit en/of uw asielrelaas legde u de volgende documenten voor: uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, een kopie van uw diploma, en een kopie van een document afkomstig van de stamhoofden waarin bevestigd wordt dat u uit de stam verstoten bent.

B. Motivering

U verklaarde uw land van herkomst ontvlucht te zijn, omdat u vreesde gedood te worden door de familieleden van het meisje met wie u een geheime relatie had (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 21/03/2016, p. 6, 7, 8, 15, 16).

Er dient echter op gewezen te worden dat u er omwille van onderstaande redenen niet in geslaagd bent om uw asielrelaas aannemelijk te maken.

Vooreerst werden enkele opmerkelijke tegenstrijdigheden vastgesteld tussen uw opeenvolgende verklaringen met betrekking tot de omstandigheden waarin jullie samen betrappt werden in het huis van Aya, wat voor u toch het begin van uw problemen vormde omwille waarvan u het land ontvlucht bent, waardoor de geloofwaardigheid van uw beweerde vervolgingsproblemen ernstig ondermijnd wordt.

In de vragenlijst van het Commissariaat-generaal die ingevuld werd op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u tot twee keer toe dat jullie in het ouderlijk huis van Aya betrappt werden door één van haar broers. U stelde voorts dat u toen ook met die broer vocht (zie vragenlijst Commissariaat-generaal, vraag nr. 3.5). Tijdens uw opeenvolgende gehoren voor het Commissariaat-generaal verklaarde u echter in strijd met voorgaande verklaringen dat jullie door een man betrappt werden, maar dat u niet kon zeggen of het nu één van haar broers dan wel een ander familielid van Aya was. U stelde haar broers nooit ontmoet te hebben (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 21/03/2016, p. 14, 16 en gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 19/05/2016, p. 11). U beweerde verder ook dat deze persoon u pas opmerkte op het moment dat u al over de muur in de tuin klom om het huis te verlaten (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 19/05/2016, p. 11, 12). Uit uw verklaringen blijkt nergens dat u met deze persoon gevochten hebt. Toen u met deze tegenstrijdige verklaringen geconfronteerd werd, had u hier geen afdoende uitleg voor. U ontkende slechts voor de Dienst Vreemdelingenzaken dergelijke verklaringen afgelegd te hebben (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 19/05/2016, p. 13). Uw verklaringen in de vragenlijst zijn echter duidelijk. Uit het administratief dossier blijkt dat uw verklaringen u op de Dienst Vreemdelingenzaken voorgelezen werden en dat u ze voor akkoord hebt ondertekend. Behalve dat u alles in het kort verteld had en niet in detail gegaan was, stelde u ook geen andere opmerkingen te hebben aangaande het verloop van uw gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 21/03/2016, p. 4).

Verder verklaarde u tijdens uw eerste gehoor voor het Commissariaat-generaal dat Aya u de dag dat jullie samen betrappt werden opgebeld had tussen vier en vijf uur in de namiddag. U voegde er aan toe dat ze u verzocht om onmiddellijk naar haar te komen voor het donker werd (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 21/03/2015, p. 14).

In uw tweede gehoor beweerde u daarentegen echter dat Aya u pas opbelde rond zeven uur 's avonds toen het al donker was (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 19/05/2015, p. 10). Toen u

vervolgens op deze tegenstrijdigheid gewezen werd, ontkende u slechts tijdens uw eerste gehoor dergelijke verklaringen afgelegd te hebben (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 19/05/2016, p. 12), waardoor de vastgestelde tegenstrijdigheid niet opgeheven wordt.

Daarnaast legde u ook incoherente verklaringen af aangaande jullie relatie zelf. Zo verklaarde u in uw eerste gehoor uitdrukkelijk dat het altijd Aya was die u opbelde en dat u haar onmogelijk zelf kon opbellen, omdat het geheim moest blijven (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 21/03/2015, p. 9, 11). In uw tweede gehoor beweerde u dan weer dat u haar zelf ook wel opbelde, behalve in de periode nadat haar familie de laatste keer geweigerd had om haar hand te geven en ze dus strenger in het oog werd gehouden. U legde uit dat u wist op welke momenten het veilig was om haar op te bellen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 19/05/2015, p. 8). Toen u op deze incoherentie gewezen werd, ontkende u opnieuw in uw eerste gehoor dergelijke verklaringen afgelegd te hebben (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 19/05/2016, p. 12), waardoor de vastgestelde incoherentie niet weerlegd wordt. Aangezien jullie gedurende ongeveer negen maanden bijna dagelijks telefonisch contact met elkaar onderhielden en jullie hierbij uiterst voorzichtig te werk moesten gaan opdat dit niet ontdekt zou worden, kan redelijkerwijs dan ook verwacht worden dat u hierover tijdens uw opeenvolgende gehoren coherente verklaringen aflegt. Hierdoor wordt verder afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw beweerde geheime relatie met Aya.

Tenslotte bleken ook uw opeenvolgende verklaringen met betrekking tot het moment waarop u hier in België het nieuws vernomen hebt van de beslissing van de stamhoofden om u uit de stam te verstoten tegenstrijdig te zijn. U verklaarde tijdens uw eerste gehoor dat u dat nieuws pas midden december 2015 vernomen hebt, ongeveer twee maanden na uw aankomst hier (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 21/03/2016, p. 8). In uw tweede gehoor stelde u dan weer dat u het nieuws twee dagen na uw aankomst in België al vernomen had, met name in oktober 2015. Toen u daarop met deze tegenstrijdige verklaringen geconfronteerd werd, had u ook hier geen aanvaardbare uitleg voor. U ontkende slechts in uw eerste gehoor dergelijke verklaringen afgelegd te hebben (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 19/05/2016, p. 12), waardoor de vastgestelde tegenstrijdigheid niet weerlegd wordt.

De vastgestelde tegenstrijdigheden en incoherenties hebben allen betrekking op cruciale elementen in uw asielrelaas en ondermijnen de geloofwaardigheid ervan bijgevolg ernstig.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 31 maart 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit

heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Sinds begin 2016 heeft IS twee aanvallen uitgevoerd waarbij militaire tactieken gehanteerd werd, namelijk een aanval op een winkelcentrum op 11 januari 2016, en een dubbele aanval op Abu Ghraib op 28 februari 2016. Dergelijke gecombineerde militaire operaties blijven echter zeer uitzonderlijk. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevalen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Bovenstaande vaststellingen zijn niet van die aard dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. Uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, en de kopie van uw diploma bevatten louter persoonsgegevens en gegevens betreffende uw studies die hier niet in twijfel getrokken worden.

Wat betreft de kopie van het document van de stamhoofden waarin bevestigd wordt dat u uit de stam gestoten bent, kan worden opgemerkt dat om enige bewijskracht aan dergelijke documenten te

ontlenen, ze dienen ondersteund te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is. Bovendien betreft het louter een kopie waarvan de bewijswaarde op zich al relatief is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op een "appreciatiefout" en op de schending van artikelen 48/3 tot 48/7 en artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), artikelen 3 en 13 van het EVRM, artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen, artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, "het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt", "het beginsel van tegensprekelijkheid en van de rechten van verdediging" en artikel 26 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (PR CGVS).

Verzoeker vangt zijn betoog aan met een algemene uiteenzetting omtrent de inhoud van voormelde bepalingen en beginselen.

Over de vraag wie van de partners de andere opbelde, doet verzoeker gelden:

"De verwerende partij zich baseert op een detail om de heel relatie in vraag te stellen, terwijl de eiser persoonlijke en gedetailleerde informaties heeft kunnen geven over zijn relatie met Aya.

De eiser wenst te bevestigen dat het altijd Aya was die hem opbelde, een zeker nadat zijn huwelijksaanvraag door de familie geweigerd werd.

Voor de aanvraag, kon de eiser Aya soms opbellen, maar enkel nadat Aya zelf hem had laten weten wanneer het veilig was".

Verzoeker wijst er verder op dat hij duidelijke, precieze en omstandige verklaringen kon afleggen over Aya en over hun relatie. Hij verwijst in deze naar enkele passages uit het gehoorverslag van het CGVS. Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat deze verklaringen door verweerder als ongeloofwaardig worden beschouwd. *"De verwerende partij werpt geen miskenningen of tegenstrijdigheden op.*

Op de geloofwaardigheid van de eiser te kunnen analyseren en de feiten vast te stellen, kan de verwerende partij zich baseert op elementen van details, die een gevolg van een misverstand kan zijn.

Verwerende partij moet de verklaringen in hun geheel analyseren, quod non."

Over het verloop van de gebeurtenissen op 25 september 2015, voert verzoeker aan:

"De eiser wenst te bevestigen dat hij ontkent te hebben verklaard dat hij met de broer van Aya heeft gevecht.

De eiser heeft de broers van de Aya nooit persoonlijk ontmoeten."

Verzoeker stelt voorts het verloop duidelijk te hebben uitgelegd tijdens zijn twee gehoren. Hij wijst op de inhoud van de gehoorverslagen bij het CGVS, waarin hij onder meer aangaf dat de verklaringen bij de DVZ aan hem nooit werden voorgelezen. Het gehoor bij de DVZ verliep zoals hij reeds uitlegde zeer snel en hij moest geen details geven.

Aangaande het uur waarop Aya hem opbelde, stelt verzoeker:

"De eiser heeft duidelijk een schatting gegeven van dat moment ("tussen 16 en 17 uur" "rond 7 uur"). Zij heeft hem gevraagd om te komen "voor het donker was" wat betekent dat het tussen het eind van de namiddag en het begin van de avond was.

Voor de eiser, is het uur waarop hij opgebeld werd geen belangrijk element. Hij herinnert zich meestal de omstandigheden van zijn vlucht, die hij heeft duidelijk kunnen uitleggen."

Verzoeker vervolgt:

"De eiser bevestigt dat hij op 10 oktober verstoten werd, terwijl hij al Iraq had verlaten.

Hij heeft niettemin de brief van de stamhoofden enkel in mei 2016 ontvangen."

Verzoeker gaat vervolgens in op de situatie in Bagdad. Hij stelt dat de situatie aldaar erger is dan het CGVS laat uitschijnen en dat hij aldaar bij een terugkeer een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van de subsidiaire bescherming.

Verzoeker stelt dat het niveau van willekeurig geweld in Bagdad bijzonder hoog is. Hij verwijst naar een kaart van de *"Huffington Post"* waaruit blijkt dat alle wijken de afgelopen jaren getroffen werden. Het geweld is arbitrair en specifiek op burgers gericht en elke inwoner van de stad riskeert slachtoffer te worden van een aanslag.

Verzoeker citeert voorts uit de door verweerder gehanteerde informatie. Hij stelt: *"Het blijkt duidelijk dat de gewelddaden niet enkel bepaalde personen treffen, maar iedereen, ook al treffen ze een kleiner aandeel van de bevolking gezien de grootte van de stad. Daarenboven is de situatie in constante evolutie en het is niet mogelijk voor het CGVS om te voorspellen wat de situatie zal zijn morgen."*

Verzoeker wijst erop dat een wiskundige redenering niet aanvaard mag worden om de nood aan subsidiaire bescherming te beoordelen.

Verzoeker verwijst naar en citeert uit het Franstalige arrest nr. 165 616 van 12 april 2016 van de RvV dat handelde over de conclusie die uit de COI Focus van 6 oktober 2015 werd getrokken. Uit de lijst van incidenten in de informatie van verweerder, blijkt dat er heel veel gewelddadige incidenten zijn. Een recenter verslag van 20 juni 2016 toont aan dat het aantal doden in mei 2016 piekte. Er worden veel aanslagen gepleegd, met veel doden tot gevolg. Het zijn duidelijk burgers die worden getroffen en het gaat om arbitrair geweld. *"De UN News Centre spreekt van 2000 slachtoffers van het conflict en van terrorisme voor de maand oktober in Irak (stuk 9) en "Bagdad was the worst affected Governorate with 1,150 civilian casualties (298 killed, 852 injured)."*

Het COI Focus vermeldt enkel de aanslagen in Bagdad tot maart 2016. Sindsdien is het geweld niet gestopt, integendeel.

In het COI Focus van 22 juni 2016, zijn recenter incidenten vermeld"

Verzoeker geeft vervolgens een overzicht van deze incidenten. Experts benadrukken dat de aanslagen zullen toenemen, met gewone burgers als doel. Er wordt gevreesd voor het gebruik van chemische wapens door IS.

Het voormelde rapport van 20 juni 2016 is bovendien niet volledig nu het geen melding maakt van een aantal incidenten in maart en april 2016. Na dit rapport, gebeurde bovendien een bijzonder dodelijke aanslag in het centrum van Bagdad. Een paar dagen later vond nogmaals een zware aanslag plaats. Deze gebeurtenissen tonen een stijging van het geweld, gericht op burgers.

Het niveau van geweld, gecombineerd met de geïndividualiseerde vrees van verzoeker, maakt dat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Verzoeker citeert uit een persartikel van 15 oktober 2015 waarin kritiek wordt geuit op de beslissing van het CGVS dat de meeste Irakezen uit Bagdad zonder risico kunnen terugkeren.

Eveneens citeert hij uit een arrest van het *"UK Upper Tribunal"* (Immigration and Asylum Chamber) van 1 oktober 2015 een passage omtrent de situatie in de zogeheten 'Bagdad Belts', de gordel rond Bagdad-stad. *"Gezien de situatie constant evolueert, de constant gewelddadige incidenten in Bagdad en het*

feit dat het conflict net aan de rand van de hoofdstad van die aarde is dat er willekeurig geweld is in de zin van artikel 15 c van de kwalificatierichtlijn (art. 48/4, §2, c Vreemdelingenwet), moet er worden geoordeeld dat deze situatie ook treft de inwoners van Bagdad en dat verzoeker een reëel risico loopt op ernstige schade in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst, omwille van zijn loutere aanwezigheid.

(...)

Er wordt dus duidelijk vastgesteld dat het doel van IS is om controle te hebben over Bagdad en dat om die reden aanslagen worden gepleegd op de hoofdstad. Echter oefent IS dit controle nog niet. Dit betekent geenszins dat het niveau van willekeurig geweld niet hoog genoeg is om in aanmerking te komen voor de subsidiaire bescherming, in tegendeel."

Verzoeker verwijst naar en citeert uit het *"World Report 2016"* van Human Rights Watch. De algemene Iraakse context mag niet uit het oog verloren worden wanneer men de situatie in Bagdad bekijkt.

Vervolgens betoogt verzoeker:

"In de bestreden beslissing wordt ook geargumenteed dat het leven in Bagdad verder gaat en dat niet alles plat ligt. Dit betekent echter niet dat het niveau van geweld niet van die aard is dat men een ernstig risico loopt om slachtoffer te zijn van aanslagen louter door aanwezig te zijn in de stad. Meer dan 7 miljoen mensen wonen in Bagdad, alle activiteiten kunnen dus moeilijk stilliggen. Gezien de streek rond Bagdad een oorlogsgebied is, kan de bevolking van de hoofdstad moeilijk massaal vluchten. Het leven gaat inderdaad voorts, maar de doden zijn veelvoudig en het is een gevaarlijk leven."

Verzoeker verwijst in deze andermaal naar het Franstalige arrest nr. 165 616 van de RvV.

Verzoeker concludeert inzake de situatie in Bagdad:

"Terwijl het CGVS oordeelt dat er willekeurig en gewelddadige incidenten regelmatig plaatsvinden in Bagdad, maar dat hun bereik niet van die hoogte is dat artikel 48/4, §2, c) kan worden toegepast is het uiterst onduidelijk op welke criteria het CGVS zich baseert om die grens te trekken.

Gezien het aanwezig willekeurig geweld en de voorspellingen dat dit gaat voortduren en verergeren moet er, in tegenstelling tot wat het CGVS heeft geoordeeld, en overeenkomstig de informatie zowel uit het administratief dossier als uit eenduidige externe bronnen, geconcludeerd worden dat het niveau van willekeurig geweld in Bagdad wel van die aard is dat de loutere aanwezigheid ene reëel risico betekent op levensbedreiging."

Verzoeker gaat vervolgens in op de aangevoerde schending van artikel 26 PR CGVS en de rechten van verdediging.

De informatie van het CGVS werd niet gecommuniceerd in zijn geheel, noch met de minimaal vereiste vermeldingen. Daardoor acht verzoeker *"het beginsel van tegensprekelijkheid en zijn rechten van verdediging"* geschonden. Verzoeker citeert artikel 26 PR CGVS en rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) en van de Raad van State. Volgens hem beantwoordt de informatie van het CGVS niet aan de verplichtingen van artikel 26 PR CGVS. Verzoeker haalt in dit kader aan dat van enkele bronnen de contactgegevens, referenties en precieze samenvatting in de landeninformatie in het administratief dossier niet of onvoldoende worden weergegeven. Bijgevolg bevindt hij zich in de onmogelijkheid om zich hiertegen te kunnen verdedigen. Verzoeker verwijst andermaal naar het Franstalige arrest nr. 165 616 van de RvV.

2.1.2. Ter staving van zijn betoog, voegt verzoeker de volgende stukken bij het verzoekschrift (rechtsplegingsdossier, stuk 1): een uittreksel uit een COI Focus van 20 juni 2016 (bijlage 3) en enkele internetartikels (bijlagen 4-8).

2.1.3. Ter terechtzitting legt verzoeker door middel van een aanvullende nota bijkomende stukken neer (rechtsplegingsdossier, stuk 13). Het betreft een kleurenafdruk van een dreigbrief en een kleurenkopie van een politieel document. Met deze stukken wenst verzoeker aan te tonen dat zijn moeder klacht ging indienen tegen de ouders en de broer van Aya (die tevens lid van een militie is), en dit omdat deze zijn familie bedreigden.

2.2.1. Verweerder legt op 23 november 2016 door middel van een aanvullende nota een update neer van de landeninformatie in het administratief dossier (rechtsplegingsdossier, stuk 9). Het betreft de COI Focus *"IRAK, De veiligheidssituatie in Bagdad"* van 23 juni 2016 en de COI Focus *"IRAK, De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016"* van 12 augustus 2016.

2.2.2. Verweerder legt op 28 november 2016 door middel van een aanvullende nota de *"UNHCR Position on Returns to Iraq"* van 14 november 2016 neer (rechtsplegingsdossier, stuk 11).

2.3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker preciseert op generlei wijze hoe artikel 13 van het EVRM, dat het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel behelst, door de bestreden beslissing zou (kunnen) zijn geschonden. Derhalve wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

2.3.2. Verzoeker brengt evenmin concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn asielaanvraag niet eerlijk zou zijn behandeld.

Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan verder geen vooringenomenheid of gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en

hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit. Verzoeker toont derhalve niet aan dat hij geen recht zou hebben gehad op een eerlijke administratieve procedure.

2.3.3. Verzoeker kan evenmin worden gevolgd in zijn betoog omtrent de aangevoerde schending van *“het beginsel van tegensprekelijkheid en van de rechten van verdediging”* en artikel 26 PR CGVS.

Dient immers te worden opgemerkt dat uit de lezing van het verslag aan de Koning bij voornoemd artikel blijkt dat de verplichtingen vervat in artikel 26 PR CGVS enkel betrekking hebben op informatie waarbij de feitelijke aspecten van een asielrelaas gecontroleerd worden (Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen, Verslag aan de Koning, B.S. 27 januari 2004, p. 4630). Dit wordt overigens bevestigd in het advies 34.745/4 van de afdeling wetgeving van de Raad van State bij het PR CGVS, dat stelt: *“(…) In wezen aanvaardt de Raad van State dat de Commissaris-generaal zich mag baseren op informatie die hij in zijn bezit heeft om de vrees die een asielaanvrager aanvoert tegen te spreken, op voorwaarde dat de bron van de informatie, de juiste identiteit van de persoon die die informatie heeft verstrekt, de gegrondheid ervan en de wijze waarop die informatie is ingewonnen worden weergegeven in de beslissing of, op zijn minst, in het administratief dossier. Zo niet zijn de asielzoekers niet in staat die informatie tegen te spreken en kan de Raad van State zijn wettigheidscontrole niet uitoefenen.”* (B.S. 27 januari 2004, p. 4636). Tevens blijkt uit de rechtspraak van de Raad van State dat voormeld artikel *“(…) enkel om inlichtingen gaat die via telefoon of e-mail werden verkregen van een persoon of een instelling om een in het door de vreemdeling gegeven asielrelaas voorkomend feitelijk aspect na te gaan. Het gaat daarbij echter niet om inlichtingen die werden verkregen voor het opstellen van algemene rapporten waarin de situatie of een deelaspect ervan in een bepaald land wordt beschreven met het oog op een latere toetsing van asielaanvragen”* (RvS 24 februari 2015, nr. 230.301; RvS 2 juni 2016, nr. 11.982 (c)). Rekening houdend met het voorgaande, dient te worden besloten dat de door verzoeker bekritiseerde *“COI Focus”* – die een algemeen rapport betreft omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad met het oog op een toetsing van asielaanvragen, die geen betrekking heeft op de feitelijke aspecten van verzoekers asielrelaas en die niet wordt gebruikt om verzoekers vrees tegen te spreken – niet onder het toepassingsgebied van het voormelde artikel van het PR CGVS valt. Zodoende is de door verzoeker aangevoerde schending van artikel 26 van het PR CGVS niet dienstig.

Voorts dient te worden opgemerkt dat geen enkele bepaling het CGVS verplicht om de informatie waarover het beschikt automatisch aan de asielzoeker te bezorgen op het ogenblik van de betekening van de bestreden beslissing. Verzoeker heeft overeenkomstig de wet van 11 april 1994 een recht op inzage en beschikte aldus over de mogelijkheid om de e-mails en telefoonverslagen op te vragen. Dit recht op inzage geschiedt enkel op aanvraag en verzoeker heeft dan ook geen belang bij het argument dat hij niet automatisch inzage heeft gekregen in de verslagen van de telefoongesprekken of de e-mailconversaties waarop de *“COI Focus”* gestoeld is, nu uit het dossier blijkt dat hij geen inzage heeft gevraagd in voornoemde stukken.

In de mate dat verzoeker kritiek geeft op het feit dat er enkele bronnen niet worden gespecificeerd, kan verder verwezen worden naar de rechtspraak van het EHRM, dat in de zaak *‘Sufi and Elmi v. the United Kingdom’* (Applications nos. [8319/07](#) and [11449/07](#), 28 Juni 2011) in paragraaf 233 stelde:

“233. That being said, where a report is wholly reliant on information provided by sources, the authority and reputation of those sources and the extent of their presence in the relevant area will be relevant factors for the Court in assessing the weight to be attributed to their evidence. The Court recognises that where there are legitimate security concerns, sources may wish to remain anonymous. However, in the absence of any information about the nature of the sources’ operations in the relevant area, it will be virtually impossible for the Court to assess their reliability. Consequently, the approach taken by the Court will depend on the consistency of the sources’ conclusions with the remainder of the available information. Where the sources’ conclusions are consistent with other country information, their evidence may be of corroborative weight. However, the Court will generally exercise caution when considering reports from anonymous sources which are inconsistent with the remainder of the information before it.” (vrije vertaling: *“Dit gezegd zijnde, wanneer een rapport geheel gebaseerd is op informatie die werd aangeleverd door bronnen, dan zullen de autoriteit en reputatie van deze bronnen en de omvang van hun aanwezigheid in het relevante gebied van belang zijn voor het Hof bij het beoordelen van het gewicht dat kan verleend worden aan het bewijsmateriaal. Het Hof erkent dat wanneer er legitieme veiligheidszorgen zijn, bronnen kunnen wensen om anoniem te blijven.*

Echter, bij gebrek aan enige informatie omtrent de aard van de werkzaamheden van de bronnen in het relevant gebied, zal het voor het Hof virtueel onmogelijk zijn om hun geloofwaardigheid te beoordelen.

Bijgevolg zal de benadering door het Hof afhangen van de consistentie van de besluiten gemaakt door de bronnen met de rest van de beschikbare informatie. Waar de besluiten van de bronnen consistent zijn met andere landeninformatie, kan aan het bewijsmateriaal bevestigende waarde worden toegekend. Het Hof zal echter in het algemeen voorzichtigheid aan de dag leggen bij het in aanmerking nemen van rapporten van anonieme bronnen die inconsistent zijn met de overige voorliggende informatie.”)

In casu stelt de Raad vast dat er in de bekritiseerde “COI Focus” informatie is opgenomen die afkomstig is van bronnen waarvan de namen niet wordt genoemd maar waarvan wel wordt verwezen naar hun werkgebied, onder meer het feit dat ze werkzaam zijn in Bagdad, en naar concrete e-mails. Deze informatie die aangehaald wordt in voormeld rapport blijkt consistent te zijn met de andere landeninformatie in het rapport, alsook met de informatie die in het kader van onderhavige beroepsprocedure wordt aangebracht door verweerder en door verzoeker zelf. Derhalve is er geen reden om deze informatie niet in aanmerking te nemen.

Bovendien is het niet ernstig van verzoeker om enerzijds kritiek te spuien op (het opstellen van) de informatie van het CGVS doch anderzijds zelf veelvuldig uit deze informatie te citeren ter staving van zijn betoog.

De informatie vervat in de bekritiseerde “COI Focus” werd op een zorgvuldige wijze verzameld, berust op een veelheid aan objectieve en betrouwbare bronnen en schetst op een objectieve en onpartijdige wijze een beeld over de algemene veiligheidssituatie in en rond Bagdad.

2.3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.5. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de Commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

2.3.6. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende

wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3.7. Verzoeker stelt zijn land en regio van herkomst te hebben verlaten nadat hij ingevolge zijn relatie met een zekere Aya problemen kreeg met haar familieleden.

Uit zijn verklaringen in de bestreden beslissing blijkt echter dat verzoeker manifest tegenstrijdige verklaringen aflegde over het ogenblik waarop hij betraapt werd. In deze wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Vooreerst werden enkele opmerkelijke tegenstrijdigheden vastgesteld tussen uw opeenvolgende verklaringen met betrekking tot de omstandigheden waarin jullie samen betraapt werden in het huis van Aya, wat voor u toch het begin van uw problemen vormde omwille waarvan u het land ontvlucht bent, waardoor de geloofwaardigheid van uw beweerde vervolgingsproblemen ernstig ondermijnd wordt.

In de vragenlijst van het Commissariaat-generaal die ingevuld werd op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u tot twee keer toe dat jullie in het ouderlijk huis van Aya betraapt werden door één van haar broers. U stelde voorts dat u toen ook met die broer vocht (zie vragenlijst Commissariaat-generaal, vraag nr. 3.5). Tijdens uw opeenvolgende gehoren voor het Commissariaat-generaal verklaarde u echter in strijd met voorgaande verklaringen dat jullie door een man betraapt werden, maar dat u niet kon zeggen of het nu één van haar broers dan wel een ander familielid van Aya was. U stelde haar broers nooit ontmoet te hebben (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 21/03/2016, p. 14, 16 en gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 19/05/2016, p. 11). U beweerde verder ook dat deze persoon u pas opmerkte op het moment dat u al over de muur in de tuin klom om het huis te verlaten (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 19/05/2016, p. 11, 12). Uit uw verklaringen blijkt nergens dat u met deze persoon gevochten hebt. Toen u met deze tegenstrijdige verklaringen geconfronteerd werd, had u hier geen afdoende uitleg voor. U ontkende slechts voor de Dienst Vreemdelingenzaken dergelijke verklaringen afgelegd te hebben (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 19/05/2016, p. 13). Uw verklaringen in de vragenlijst zijn echter duidelijk. Uit het administratief dossier blijkt dat uw verklaringen u op de Dienst Vreemdelingenzaken voorgelezen werden en dat u ze voor akkoord hebt ondertekend. Behalve dat u alles in het kort verteld had en niet in detail gegaan was, stelde u ook geen andere opmerkingen te hebben aangaande het verloop van uw gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 21/03/2016, p. 4).”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Waar hij heden beweert dat zijn verklaringen aan hem niet zouden zijn voorgelezen bij de DVZ, dient immers te worden vastgesteld dat uit de vragenlijst en de verklaring van de DVZ duidelijk blijkt dat deze wel degelijk in het Arabisch aan verzoeker werden voorgelezen, waarna hij beide stukken uitdrukkelijk ondertekende voor akkoord en aangaf dat de hierin vermelde inlichtingen oprecht zijn en overeenstemmen met de werkelijkheid (administratief dossier, vragenlijst; verklaring DVZ). Verzoeker erkende bij het CGVS, in weerwil van wat hij heden laat uitschijnen, bovendien uitdrukkelijk dat zijn verklaringen aan hem werden voorgelezen. Wanneer aan hem gevraagd werd: *“Na het gehoor werden uw verklaringen u op DVZ voorgelezen en u hebt ze ondertekend, betekent dit dat u ermee akkoord bent gegaan?”*, antwoordde hij aldaar namelijk: *“Ja, ik heb geen opmerkingen”* (administratief dossier, eerste gehoorverslag CGVS, p.4). Voor het overige komt verzoeker niet verder dan een loutere herhaling en bevestiging van zijn eerdere verklaringen bij het CGVS. Hiermee doet hij geenszins afbreuk aan de voormelde, frappante tegenstrijdigheden tussen deze verklaringen en zijn verklaringen bij de DVZ.

Verzoeker legde eveneens tegenstrijdige verklaringen af over het ogenblik waarop Aya hem die dag zou hebben opgebeld. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Verder verklaarde u tijdens uw eerste gehoor voor het Commissariaat-generaal dat Aya u de dag dat jullie samen betraapt werden opgebeld had tussen vier en vijf uur in de namiddag. U voegde er aan toe dat ze u verzocht om onmiddellijk naar haar te komen voor het donker werd (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 21/03/2015, p. 14). In uw tweede gehoor beweerde u daarentegen echter dat Aya u pas opbelde rond zeven uur 's avonds toen het al donker was (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 19/05/2015, p. 10). Toen u vervolgens op deze tegenstrijdigheid gewezen werd, ontkende u slechts tijdens uw eerste gehoor dergelijke verklaringen afgelegd te hebben (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 19/05/2016, p. 12), waardoor de vastgestelde tegenstrijdigheid niet opgeheven wordt.”

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontkrachten. Indien hij werkelijk slechts een schatting kon geven van het uur waarop hij werd opgebeld, had hij dit kunnen aangeven wanneer hiernaar werd gevraagd bij het CGVS. Hij deed dit echter niet en antwoordde op strijdige wijze op de gestelde vragen.

Zelfs indien hij slechts een schatting kon geven, dan nog kon bovendien worden verwacht dat hij op een coherente wijze zou kunnen aangeven of het toen reeds donker was of niet. Aldus is het niet aanvaardbaar dat hij de ene maal verklaarde dat Aya hem vroeg om onmiddellijk te komen voor het donker werd om de andere maal te verklaren dat Aya hem slechts contacteerde wanneer het reeds donker was. Dat verzoeker met 'voor het donker' 'tussen het eind van de namiddag en het begin van de avond' zou hebben bedoeld, kan daarbij bezwaarlijk ernstig worden genomen gelet op de duidelijke aard van zijn verklaringen.

Ook over de aard van zijn relatie met Aya, meer bepaald over de wijze waarop zij telefonisch contact onderhielden, legde verzoeker tegenstrijdige verklaringen af. In dit kader wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

"Daarnaast legde u ook incoherente verklaringen af aangaande jullie relatie zelf. Zo verklaarde u in uw eerste gehoor uitdrukkelijk dat het altijd Aya was die u opbelde en dat u haar onmogelijk zelf kon opbellen, omdat het geheim moest blijven (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 21/03/2015, p. 9, 11). In uw tweede gehoor beweerde u dan weer dat u haar zelf ook wel opbelde, behalve in de periode nadat haar familie de laatste keer geweigerd had om haar hand te geven en ze dus strenger in het oog werd gehouden. U legde uit dat u wist op welke momenten het veilig was om haar op te bellen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 19/05/2015, p. 8). Toen u op deze incoherentie gewezen werd, ontkende u opnieuw in uw eerste gehoor dergelijke verklaringen afgelegd te hebben (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 19/05/2016, p. 12), waardoor de vastgestelde incoherentie niet weerlegd wordt."

Verzoeker tracht de voormelde tegenstrijdigheid ten onrechte te vergoelijken en te minimaliseren. Aangezien hij gedurende bijna negen maanden bijna dagelijks telefonisch contact onderhield met Aya en zij daarbij uiterst voorzichtig te werk moesten gaan om niet ontdekt te worden, kon redelijkerwijze worden verwacht dat hij over deze contacten tijdens zijn opeenvolgende gehoren coherente verklaringen zou afleggen.

Verzoeker voert voorts geen concrete en dienstige argumenten aan tegen de bestreden beslissing en laat deze bijgevolg volledig ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

"Tenslotte bleken ook uw opeenvolgende verklaringen met betrekking tot het moment waarop u hier in België het nieuws vernomen hebt van de beslissing van de stamhoofden om u uit de stam te verstoten tegenstrijdig te zijn. U verklaarde tijdens uw eerste gehoor dat u dat nieuws pas midden december 2015 vernomen hebt, ongeveer twee maanden na uw aankomst hier (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 21/03/2016, p. 8). In uw tweede gehoor stelde u dan weer dat u het nieuws twee dagen na uw aankomst in België al vernomen had, met name in oktober 2015. Toen u daarop met deze tegenstrijdige verklaringen geconfronteerd werd, had u ook hier geen aanvaardbare uitleg voor. U ontkende slechts in uw eerste gehoor dergelijke verklaringen afgelegd te hebben (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 19/05/2016, p. 12), waardoor de vastgestelde tegenstrijdigheid niet weerlegd wordt."

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze niet dienstig aanvecht, onverminderd gehandhaafd.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde problemen.

De documenten in het administratief dossier (map 'documenten') kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terecht redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Ook de documenten die verzoeker in het kader van onderhavige beroepsprocedure bijbrengt zijn niet van die aard dat zij afbreuk kunnen doen aan het voormelde (rechtsplegingsdossier, stuk 13).

De dreigbrief wordt bijgebracht in de vorm van een makkelijk manipuleerbare kleurenafdruk. Bovendien betreft dit een stuk waarvan de herkomst niet kan worden nagegaan en dat in wezen door om het even wie met een computer, om het even waar en om het even wanneer kan zijn opgesteld. Daarenboven dient te worden opgemerkt dat documenten op zich geenszins volstaan om de teloorgegangene geloofwaardigheid van het asielrelaas te herstellen.

Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten.

Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.

Wat het politieel document betreft, dient te worden opgemerkt dat dit stuk wordt bijgebracht in een gemakkelijk te manipuleren kleurenkopie. Verder valt het op dat dit stuk nergens enige officiële hoofding of opmaak bevat en een louter handgeschreven niemendal betreft. Voorts kan worden herhaald dat documenten op zich geenszins volstaan om de teloorgegane geloofwaardigheid van het asielrelaas te herstellen. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Dit geldt ten aanzien van voormeld stuk nog des te meer nu uit de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') blijkt dat corruptie in Irak wijdverbreid is, dat er op grote schaal wordt gefraudeerd met documenten en dat documenten (zoals onder meer het stuk dat wordt neergelegd) zowel binnen als buiten Irak op eenvoudige wijze illegaal en tegen betaling kunnen worden verkregen.

Uit het dossier blijkt nog dat verzoeker verklaarde soenniet te zijn. Waar uit de landeninformatie in het onderhavige dossier blijkt dat de sjiiitische milities zich in Irak en Bagdad bezondigen aan bepaalde misbruiken en dat soennieten (zeker deze die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak en uit de Zuidelijke voorsteden van Bagdad) een verhoogd risico lopen om slachtoffer te worden van zulke misbruiken, kan echter worden opgemerkt dat uit deze informatie niet kan worden afgeleid dat de situatie in het land en de regio van herkomst van verzoeker dermate ernstig zou zijn dat deze voor soennieten op zich het risico met zich zou brengen dat zij aldaar ingevolge hun loutere religieuze aanhorigheid en aanwezigheid zouden worden gevisieerd of vervolgd. Mede gelet op de hoger gedane vaststellingen, zijn er in hoofde van verzoeker voorts geen concrete aanwijzingen dat hij louter omwille van het feit dat hij soenniet is zou dreigen te worden gevisieerd of vervolgd in Bagdad.

Gelet op het voorgaande kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.8. Betreffende de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet kan worden opgemerkt dat het niet ter betwisting staat dat er in Irak een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio, of de route daarheen, een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) (cf. European Asylum Support Office, *Article 15(c) Qualification Directive (2011/95/EU), A judicial analysis*, December 2014, nr. 1.8).

De Raad hecht inzake de beoordeling van artikel 48/4, § 2, c) belang aan het laatste standpunt van UNHCR inzake de terugkeer naar Irak. Dit standpunt, bijgebracht door verweerder en getiteld *"UNHCR Position on Returns to Iraq"* dateert van 14 november 2016 en is derhalve actueel.

De conclusie in het standpunt van UNHCR inzake terugkeer naar Irak luidt (cf. punt 47):

"Under the present circumstances, UNHCR urges States to refrain from forcibly returning any Iraqis who originate from areas of Iraq that are affected by military action, remain fragile and insecure after having been retaken from ISIS, or remain under control of ISIS. Such persons, including persons whose claims for international protection have been rejected, should not be returned either to their home areas, or to other parts of the country. Many Iraqis from these areas are likely to meet the criteria of the 1951 Convention for refugee status. When 1951 Refugee Convention criteria are found not to apply, broader refugee criteria as contained in relevant regional instruments or complementary forms of protection are likely to apply. Depending on the profile of the individual case, exclusion considerations may need to be examined."

(eigen vertaling: "Onder de gegeven omstandigheden dringt UNHCR er bij de Staten op aan om zich te onthouden van het gedwongen terugsturen van Irakezen die afkomstig zijn van gebieden in Irak die getroffen zijn door militaire acties, fragiel en onveilig blijven nadat ze zijn heroverd op ISIS, of onder controle blijven van ISIS. Deze personen, met inbegrip van de personen wiens verzoeken tot internationale bescherming werden verworpen, mogen niet worden teruggebracht naar hun thuisgebieden of andere delen van het land. Vele Irakezen van deze gebieden zullen waarschijnlijk in aanmerking komen voor de criteria van het Vluchtelingenverdrag van 1951. Wanneer de criteria van het

Vluchtelingengedrag niet van toepassing zouden zijn, dan zullen ruimere vluchtelingencriteria, zoals deze voorkomen in de relevante regionale instrumenten of in bijkomende vormen van bescherming, waarschijnlijk van toepassing zijn. Afhankelijk van het profiel van de individuele zaak kunnen overwegingen inzake exclusie mogelijkterwijze worden onderzocht.”)

UNHCR verzet zich blijkens het voorgaande tegen het terugsturen van Irakezen die afkomstig zijn van gebieden in Irak die (i) getroffen zijn door militaire acties, (ii) fragiel en onveilig blijven nadat ze zijn heroverd op ISIS, (iii) onder controle blijven van ISIS.

Uit de landeninformatie in het onderhavige dossier kan niet worden afgeleid dat Bagdad onder één van de voormelde gebieden valt. Hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, kan uit de landeninformatie niet worden opgemaakt dat er zich in Bagdad militaire acties afspelen. De landeninformatie in het dossier maakt geen melding van militaire confrontaties in Bagdad. Het komt in Bagdad niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Bagdad blijkt ook een groot aantal intern ontheemden (“IDP’s”) op te vangen (*UNHCR Position on Returns to Iraq*, 16 november 2016 nr. 34) en er blijken sinds het midden van 2015 een toenemend aantal Irakezen terug te keren naar onder andere Bagdad (*ibidem*, nr. 40).

UNHCR maakt er nergens melding van dat Irakezen die afkomstig zijn uit Bagdad niet naar Bagdad kunnen worden teruggestuurd. Het standpunt van UNHCR van 14 november 2016 is bijgevolg een duidelijke aanwijzing dat de situatie in Bagdad niet valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer gevisieerd dan de andere soennieten in Bagdad.

Het gros van de terroristische aanslagen in Bagdad is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiiitische burgerbevolking in Bagdad gevisieerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats. De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat

volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiiten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevallen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dat jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjitische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De verwijzing naar het arrest nr. 165 616 van 12 april 2016 van de RvV is niet van die aard dat zij aan het voorgaande afbreuk kan doen. Het blijkt namelijk dat dit arrest niet te verzoenen is met het arrest 162 162 (FR) van 16 februari 2016. Arrest 162 162 werd gewezen door drie rechters (waaronder de voorzitter van de RvV en de kamervoorzitter van de vijfde kamer) en handelt over de "*COI Focus Irak, De veiligheidssituatie in Bagdad*" van 6 oktober 2015 waarop het arrest nr. 165 616 betrekking heeft. Het door verzoeker aangehaalde arrest is tevens strijdig met arrest 157 161 (NL) van 26 november 2015, gewezen door drie rechters waaronder de kamervoorzitter van de vierde kamer, dat ook de voormelde landeninformatie behandelde. Gelet op de arresten 162 162 (FR) en 157 161 (NL) gold er eenheid van rechtspraak tussen de beide taalrollen van de RvV. In deze omstandigheden kan de afwijkende rechtspraak zoals gesteld in het door verzoeker aangehaalde arrest niet leiden tot een andere oordeelsvorming. Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat het door verzoeker aangehaalde arrest handelt over de COI Focus van 6 oktober 2015. De in het onderhavige arrest gedane vaststellingen steunen op andere, recentere informatie die deels werd bijgebracht door verzoeker zelf.

In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen nog zou beroepen op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.3.9. Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat hij vroeger vervolgd is geweest of slachtoffer is geweest van ernstige schade. Derhalve kan hij zich niet dienstig beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffie.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS